

Sygn. akt **IC 807/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Rosa

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.

przeciwko: A. K.

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany na podstawie weksla w dniu 21 stycznia 2019 r w sprawie o sygnaturze akt I Nc 2606/18,
2. przyznaje ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie radcy prawnemu A. A. kwotę 2.952 zł (dwóch tysięcy dziewięciuset pięćdziesięciu dwóch złotych) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 807/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 grudnia 2018 r powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla i orzeczenie nim , że pozwana A. K. zapłaci na jej rzecz kwotę 12.256,79 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie do dnia 30.11.2018 r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w sprawie , w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

W uzasadnieniu żądania powódka wskazała , iż w dniu 18.04.2018 r pozwana podpisała weksel , czym zobowiązała się do zapłaty w dniu 29.11.2018 r kwoty 12.256,79 zł . Dlatego w dniu 30.10.2018 r powódka wezwała pozwaną do wykupu weksla , jednakże do dnia złożenia pozwu pozwana nie dokonała żadnej wpłaty . Weksel został wystawiony przez pozwaną na zabezpieczenie zwrotu całego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki z dnia 18.04.2018 r , a na dochodzoną należność składają się : suma pozostałych do spłaty należnych rat pożyczki oraz należne maksymalne odsetki za opóźnienie . Granice wypełnienia weksla określa deklaracja wekslowa załączona do pozwu , którą pozwana podpisała . Roszczenie stało się wymagalne z dniem 30.11.2018 r .

W dniu 21 stycznia 2019 r Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla , w którym orzekł w całości zgodnie z żądaniem pozwu .

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła skutecznie zarzuty , w których zaskarżyła nakaz zapłaty w całości .

Postanowieniem z dnia 13 maja 2019 r Sąd zwolnił pozwaną od kosztów sądowych w całości i przyznał jej pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego .

W piśmie procesowym z dnia 26 sierpnia 2019 r pełnomocnik z urzędu pozwanej zakwestionował wywiedzione przeciwko pozwanej powództwo zarówno co do samej zasady , jak i wysokości . Wniósł o uchylenie nakazu zapłaty z dnia 21 stycznia 2019 r i oddalenie powództwa w całości .

Uzasadniając stanowisko pełnomocnik pozwanej wskazał , że powódka nie przedstawiła umowy , z której wynika stosunek podstawowy między stronami . Pozwana domniemuje , iż strony łączyła umowa pożyczki , która nie została dołączona do pozwu . Powódka nie wskazała , w jaki sposób została wyliczona kwota dochodzona pozwem . Nie dołączono również ani wypowiedzenia pożyczki , ani dowodu jego nadania . Pozwana zakwestionowała , aby takie wypowiedzenie otrzymała . Nie otrzymała również wezwania do wykupu weksla . W ocenie pozwanej , z uwagi na nieskuteczne wypowiedzenie umowy pożyczki roszczenie jest bezzasadne , w związku z czym nakaz powinien być uchylony , a powództwo oddalone .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 kwietnia 2018 r pozwana A. K. podpisała weksel in blanco z klauzulą „nie na zlecenie” , czym zobowiązała się do zapłaty na rzecz (...) S.A w B. kwoty 12.256,79 zł w terminie do dnia 29 listopada 2018 r . Powyższy weksel był wekslem gwarancyjnym , który zabezpieczał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) , którą pozwana podpisała z powodową spółką w dniu 18 kwietnia 2018 r .

Dowód :

-weksel z dnia 18.04.2018 r k. 5,

-deklaracja wekslowa wystawcy weksla k.6.

W dniu 18 kwietnia 2018 r pozwana A. K. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w B. umowę pożyczki nr (...) . Na mocy umowy pozwana pożyczyła od powódki kwotę 5.750 zł , której spłata została rozłożona na 36 miesięcznych rat w kwotach po 371 zł każda, płatnych do 28 dnia każdego miesiąca poczynając od maja 2018 r. Całkowity koszt pożyczki wyniósł kwotę 7.606 zł , a całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę wyniosła kwotę 13.356 zł . Umowa precyzowała także , że elementy składowe całkowitego kosztu kredytu tj. opłaty przygotowawczej w wysokości 129 zł , wynagrodzenia prowizyjnego w kwocie 4.721 zł oraz wynagrodzenia z tytułu przyznania na wniosek pozwanej (...)w wysokości 900 zł zostaną rozłożone na raty i spłacane wraz z pożyczką . Pożyczka była oprocentowana według stałej stopy procentowej w wysokości 9,94 % w skali roku .

Dowód :

-umowa pożyczki z dnia 18.04.2018 r k. 56-58 ,

-harmonogram spłat k.59 ,

-karta klienta k. 61,

-wniosek o udzielenie pożyczki wraz z pakietem (...) k. 63-65v.

Zgodnie z treścią umowy , pożyczkodawca miał prawo wypowiedzieć umowę z 30-to dniowym terminem wypowiedzenia w przypadku , gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie pożyczki przekroczy 30 dni , po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania .

Dowód :

-pkt 8.1 umowy z dnia 18.04.2018 r k. 57.

Pozwana zaprzestała regularnej spłaty rat i zalegała z zapłatą rat wymagalnych w dniu 28.08.2018 r i 28.09.2018 r , dlatego powodowa spółka pismem z dnia 01.10.2018 r wezwała pozwaną do spłaty zaległości w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Pismo zostało wysłane do pozwanej listem poleconym i odebrane w dniu 08.10.2018 r .

Dowód :

-wezwanie do zapłaty z dnia 01.10.2018 r k. 43 ,

-potwierdzenie nadania k. 45,

-śledzenie przesyłek e-monitoring k. 47-49.

Z uwagi na fakt , iż powyższe wezwanie okazało się bezskuteczne , pismem z dnia 30.10.2018 r zatytułowanym „wypowiedzenie umowy pożyczki” powodowa spółka postawiła pożyczkę w stan wymagalności i naliczyła jej zgodnie z umową kwoty . Powyższe pismo zostało wysłane do pozwanej listem poleconym w dniu 31.10.2018 r i zostało odebrane w dniu 06.11.2018 r .

Dowód :

-wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupu weksła z dnia 30.10.2018 r k. 7,

-potwierdzenie nadania k. 51 ,

- śledzenie przesyłek e-monitoring k. 53-55,

-rozliczenie odsetek dziennych k. 62 .

Wobec braku zapłaty przez pozwaną wymagalnych rat powódce przysługiwało roszczenie o zapłatę kwot stanowiących sumę niespłaconej pożyczki – 12.243 zł oraz umownych odsetek obliczonych na podstawie pkt.4.1 postanowień umowy – 13,79 zł . Kwota odsetek została obliczona przy uwzględnieniu liczby dni opóźnienie w spłacie poszczególnych rat pożyczki w stosunku do terminów wynikających z kalendarza spłat . Odsetki umowne nie przekraczają stopy odsetek maksymalnych za opóźnienie , o których mowa w treści art. 481§2¹k.c.

Dowód :

-umowa pożyczki z dnia 18.04.2018 r k. 56-58 ,

-harmonogram spłat k.59 ,

-karta klienta k. 61,

-wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupu weksła z dnia 30.10.2018 r k. 7,

-rozliczenie odsetek dziennych k. 62 .

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Żądanie pozwu wywodzone było z treści weksla własnego wystawionego przez pozwaną A. K.. Na weksel jako źródło zobowiązania, z którego wynikają roszczenia dochodzone przez powódkę w niniejszym procesie, wskazał zawodowy pełnomocnik strony powodowej. Roszczenia powódki okazały się uzasadnione zarówno w odniesieniu do kwoty głównej oraz odsetek umownych za opóźnienie .

Bezspornym w niniejszej sprawie było, iż pozwana A. K. wystawiła weksel własny i wręczyła go powódce. Wnosząc o uchylenie wydanego w sprawie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa pozwana zakwestionowała istnienie roszczenia i podniosła, iż pozwana nie przedstawiła umowy, z której wynika stosunek podstawowy pomiędzy stronami . Ponadto zarzuciła, iż powódka nie wskazała, w jaki sposób wyliczyła kwotę dochodzoną pozwem . Zakwestionowała również, aby otrzymała wypowiedzenie umowy pożyczki i wezwanie do wykupu weksla . Podniosła, iż dokonane przez powódkę wypowiedzenie umowy pożyczki nie było skuteczne .

Istotnym jest natomiast, iż pozwana nie zakwestionowała ani treści, ani ważności czy autentyczności weksla .

Wskazać należy, że prawo wekslowe dopuszcza możliwość wystawienia weksla, który w chwili wystawiania nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych dla jego ważności określonych w art. 1 i 2 oraz 101 i 102 Pr. wekslowego. Nie zawiera jednak definicji weksla in blanco. Weksel in blanco składany jest na zabezpieczenie wierzytelności lub na zabezpieczenie roszczeń mogących powstać w przyszłości z tytułu szkód i strat, jakie może spowodować wystawca weksla. Wystawca weksla może zabezpieczać swoje własne zobowiązania lub zobowiązanie ze stosunku podstawowego, w którym nie jest dłużnikiem. Weksel gwarancyjny jest to weksel in blanco złożony na zabezpieczenie stosunku umownego zachodzącego między wystawcą weksla a osobą, której weksel jest wręczany, np. udzielonego kredytu, udzielonej pożyczki (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 marca 2004 r., II CK 103/03, Pr. Bank. 2005, nr 5, s. 6). Należy mieć przy tym na uwadze, że po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty, wydanego na podstawie weksla gwarancyjnego, spór z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przenosi się na ogólną płaszczyznę prawa cywilnego, a strony mogą powoływać się na podstawy faktyczne i prawne wynikające z łączącego je stosunku prawnego, który jest źródłem dochodzonego przez powoda roszczenia cywilnoprawnego nawet jeśli okaże się, że roszczenie wekslowe nie istnieje. Możliwość bronienia się przez stronę pozwaną za pomocą zarzutów nawiązujących do stosunku podstawowego wobec dochodzonego od niej roszczenia wekslowego - w zasadzie bez ograniczeń, gdy powód jest jej bezpośrednim kontrahentem, oraz z ograniczeniami wynikającymi z art. 10 i 17 Pr. weksl., gdy powód jest osobą trzecią względem czynności prawnej, z której wynika dochodzone roszczenie wekslowe - prowadzi, zarówno w procesie na zasadach ogólnych, jak i w postępowaniu nakazowym, do objęcia sporem wspomnianego stosunku podstawowego. Powiązanie przez strony upoważnienia do uzupełnienia weksla in blanco z istnieniem i treścią zobowiązania podlegającego zabezpieczeniu powoduje, że remitent w zasadzie nie może na podstawie prawa wekslowego uzyskać wobec wystawcy weksla własnego więcej praw niż przysługuje mu w ramach stosunku, z którego wynika podlegająca zabezpieczeniu wierzytelność (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 1997 r., I CKN 48/97, OSNC 1997/9/124, z dnia 22 marca 2006 r., V CSK 86/06, Lex nr 1101689, z dnia 24 października 2000 r., V CKN 136/00, OSNC 2001/6/89 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2012 r., V CSK 21/12, 1293972).

Wskazać przy tym trzeba, że stosunek podstawowy zabezpieczony wekslem in blanco ma istotne znaczenie dla treści porozumienia wekslowego oraz treści samego weksla gwarancyjnego, gdyż wyznacza granice odpowiedzialności dłużników wekslowych – wystawcy oraz poręczyciela. Gdyby przedstawiony dokument zawierał treść odmienną od faktycznie ustalonej przez strony treści umowy oraz opiewał na kwotę inną niż uzgodniona, to wypełnienie stanowiącego zabezpieczenie umowy weksla in blanco nastąpiłoby niezgodnie z powziętym porozumieniem wekslowym. W tej sytuacji pozwanemu służyłby względem powoda oparty na art. 10 Prawa wekslowego zarzut uzupełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem. Odpowiedzialność dłużnika wekslowego ograniczałaby się zatem wyłącznie do kwoty wyznaczonej przez strony porozumieniem wekslowym, gdyż jedynie w tym zakresie powódka miała prawo uzupełnić weksel niepełny wydany w celu zabezpieczenia umowy. Powództwo podlegałoby oddaleniu w części przekraczającej treść porozumienia wekslowego jako nieuzasadnione (art. 10 Prawa wekslowego). Zarówno art. 10, jak i art. 17 prawa wekslowego nie mają wszak na celu podważania abstrakcyjnego charakteru zobowiązania wekslowego. Jego istotą jest brak konieczności wykazania przez wierzyciela wekslowego istnienia

podstawy tego zobowiązania w stosunku cywilnoprawnym łączącym wystawcę i odbiorcę weksla (remitenta). Powołane wyżej przepisy pozwalają jedynie na złagodzenie odpowiedzialności dłużników wekslowych przez umożliwienie im odwołania się w drodze wyjątku do stosunku osobistego łączącego wystawcę weksla i remitenta w drodze zarzutów dopuszczonych przez prawo wekslowe. Ich konstrukcja wpływa na rozkład ciężaru dowodu w procesie, w którym powód dochodzi należności z weksla. Przepisy te obciążają dłużnika wekslowego ciężarem udowodnienia okoliczności wymienionych w art. 10 i 17 prawa wekslowego, w celu zwolnienia się z zobowiązania wekslowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2008 r., sygn. V CSK 71/08, Lex nr 485921).

Podkreślić bowiem należy, że koniecznym warunkiem uzyskania przez dłużnika wekslowego, orzeczenia sądowego uwzględniającego zgłoszone w postępowaniu cywilnym zarzuty jest udowodnienie faktów prawotwórczych dotyczących podnoszonych twierdzeń. Jest to ogólna zasada prawa cywilnego wynikająca z treści przepisu art. 6 k.c., z którego wynika, iż ten kto powołując się na przysługujące mu prawo żąda określonego świadczenia od innej osoby jest obowiązany udowodnić fakty uzasadniające to żądanie (por. zwłaszcza S. Dmowski, Komentarz do kodeksu cywilnego, księga pierwsza, część ogólna, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1998, str. 29 – 33, K. Piasecki, Kodeks cywilny – komentarz, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1978, str. 22, H. Dolecki, Ciężar dowodu w polskim procesie cywilnym, Wyd. Prawnicze PWN, Warszawa 1998, str. 116-117, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1961 r., sygn. III PZP 24/69, OSNC 1970/5/76).

W ocenie Sądu Rejonowego, zarzuty pozwanej w świetle dowodów zaferowanych przez stronę powodową nie zasługiwały na uwzględnienie i nie mogły doprowadzić do uchylecia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 21 stycznia 2019 r i oddalenia powództwa.

W szczególności strona powodowa przedłożyła umowę pożyczki z dnia 18.04.2018 r zawartą z pozwaną A. K. . Umowa ta stanowiła umowę o kredyt konsumencki w rozumieniu art. 3 ust.1 oraz ust.2 pkt 1 Ustawy z dnia 12 maja 2011 r o kredycie konsumenckim (Dz.U.2019.1083) . Ustawa ta w sposób szczegółowy określa sposób przedstawienia konsumentowi kluczowych warunków udzielenia kredytu konsumenckiego . Definiuje ona m.in. takie pojęcia jak : całkowity koszt kredytu (art. 5pkt6 u.k.k) , całkowitą kwotę kredytu (art. 5 pkt 7 u.k.k) oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta (art. 5 pkt 8 u.k.k) . Zgodnie z postanowieniami umowy o kredycie konsumenckim (art. 30 ust. 1 u.k.k) zawarta przez strony umowa pożyczki z dnia 18.04.2018 r precyzowała całkowitą kwotę pożyczki tj. 5750 zł , całkowity koszt pożyczki tj. 7606 zł , całkowitą kwotę do zapłaty przez pożyczkobiorcę tj. 13.356 zł . Z umowy również jasno i precyzyjnie wynika , co składa się na całkowity koszt kredytu tj. opłata przygotowawcza w wysokości 129 zł , wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 4.721 zł , wynagrodzenie z tytułu przyznania na wniosek pozwanego (...) w wysokości 900 zł . Czytelne było również , iż kwoty te zostają rozłożone na raty i będą spłacane wraz z pożyczką . Z umowy jasno wynika , iż jej oprocentowanie to 9,94 % w skali roku , a kwota zobowiązania została rozłożona na 36 miesięcznych rat w kwotach po 371 zł każda , płatnych do 28-go dnia każdego miesiąca poczynając od maja 2018 r . Pozostałe koszty nie przekraczały limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu , o których mowa w art. 36a ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim . Z zapisów przedłożonej wynika również , iż powodowa spółka miała prawo wypowiedzieć umowę z 30-to dniowym terminem wypowiedzenia w przypadku, gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie pożyczki przekroczy 30 dni , po uprzednim wezwaniu pozwanej do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania . Z załączonej do akt sprawy karty klienta wynika bezspornie , iż A. K. zaprzestała regularnej spłaty pożyczki i zalegała ze spłatą dwóch rat wymagalnych w dniu 28.08.2018 r i 28.09.2018 r . Dlatego też pismem z dnia 01.10.2018 r powodowa spółka wezwała ją do spłaty zaległości wyznaczając 7 dniowy termin do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki . Z uwagi na fakt , iż powyższe wezwanie okazało się bezskuteczne , pismem z dnia 30.10.2018 r zatytułowanym „wypowiedzenie umowy pożyczki” powódka postawiła pożyczkę w stan wymagalności i naliczyła należne jej zgodnie z treścią umowy kwoty . W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana podniosła , że dokonane jej wypowiedzenie umowy nie jest skuteczne i zaprzeczyła , aby otrzymała wypowiedzenie umowy pożyczki i wezwanie do wykupu weksla . Podniesione przez pozwaną zarzuty nie znajdują jednakże oparcia w zebranych materiale dowodowym . Powódka bowiem , załączonym do akt sprawy kopiami z książki nadawczej oraz wydrukami ze strony internetowej e-monitoring , wykazała , iż zarówno wezwanie do zapłaty , jak i wypowiedzenie umowy zostały przesłane do pozwanej listami poleconymi i oba te pisma zostały odebrane .

Tym samym przyjąć należy, iż pozwana zapoznała się z treścią obu pism, bowiem zgodnie z treścią art. 61§1 kc oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Oba pisma zostały wysłane na adres pozwanej wynikający z umowy i oba pisma zostały odebrane. Tym samym stwierdzić należy, iż dowód z książki nadawczej powódki oraz wydruk ze strony internetowej e-monitoring pozwala na przyjęcie domniemania faktycznego doręczenia przesyłki adresatowi (art. 231 kpc). Domniemanie doręczenia przesyłki rejestrowanej, wynikające z dowodu jej nadania, może być przez adresata obalone przez wykazanie, że nie miał możliwości zapoznania się z zawartym w niej oświadczeniem woli

(OSNC 2010 nr 10 poz. 142). Dowodów pozwalających na obalenie powyższego domniemania w niniejszej sprawie pozwana nie zaferowała.

Z uwagi na powyższe uznać należy, iż dokonane przez powódkę wypowiedzenie spornej umowy pożyczki było nie tylko zgodne z treścią łączącej strony umowy, ale i w pełni skuteczne.

Pozwana zarzuciła również, iż powodowa spółka nie wykazała, w jaki sposób wyliczyła kwotę dochodzoną pozwem. Z dokumentów załączonych do sprawy wynika niezbicie, iż na kwotę objętą żądaniem pozwu składają się: suma kwoty niespłaconej pożyczki w wysokości 12.243 zł oraz umownych odsetek obliczonych na podstawie pkt 4.1 postanowień umowy w wysokości 13,79 zł. Okoliczności te wynikają z treści umowy pożyczki z dnia 18.04.2018 r, kalendarza spłat oraz rozliczenia odsetek dziennych.

Wskazać również należy, iż weksel gwarancyjny in blanco został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową, na sumę odpowiadającą zadłużeniu pozwanej i po skutecznym wypowiedzeniu umowy, wobec ziszczenia się przesłanek do jej wypowiedzenia. Prawidłowość wypełnienia weksla wątpliwości nie budzi. Weksel podpisany przez pozwaną zawiera również wszystkie elementy wskazane w ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r Prawo wekslowe (Dz.U nr 37 poz. 282 ze zm.).

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na zgromadzonych dokumentach, których treść i autentyczność nie były przez strony kwestionowane. Nie było zatem podstaw od odmowy tym dowodom wiarygodności.

Zgodnie z art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie potwierdziło w całości zasadność roszczenia zgłoszonego przez powodową spółkę. Dlatego też nakaz zapłaty wydany w dniu 21 stycznia 2019 r przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny w sprawie o sygnaturze akt I Nc 2606/18 należało utrzymać w całości w mocy.

Kierując się powyższymi motywami Sąd orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

Orzeczenie zawarte w punkcie 2 sentencji wyroku znajduje swoją podstawę treści przepisów §8 ust.5 i §4ust.1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U z 2019 poz.68). Sąd nie znalazł podstaw do przyznania pełnomocnikowi z urzędu pozwanej wynagrodzenia w wysokości 150% stawki z uwagi na fakt, iż sprawa nie była szczególnie zawiła, a nakład pracy pełnomocnika był typowy. Pełnomocnik pozwanej sporządziła w sprawie jedno pismo procesowe i stawiała się na jeden termin rozprawy.

Sędzia Agnieszka Kuryłas